

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobcu: **S.**, so sídlom C. č. X., X. V., Š., zastúpeného **JUDr. E.**, advokátkou so sídlom S. proti žalovanému: **Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky**, so sídlom Jána Švermu č. 43, Banská Bystrica 4, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MOZ 798214 II/92-2007 z 29. júna 2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. novembra 2008 č. k. 1 Scud 9/2007-53, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. novembra 2008 č. k. 1 Scud 9/2007-53 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky ako prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 27. apríla 2005 zamietol podané námietky žalobcu proti zápisu medzinárodne zapísanej ochrannej známky č. 798214 „K.“ majiteľa K., N., N. pre územie Slovenskej republiky z dôvodu, že na základe celkového posúdenia jednotlivých aspektov porovnania namietanej známky so zverejnenou známkou možno konštatovať, že vizuálne a sémanticky sú porovnávané známky odlišné do takej miery, že prevážia nad fonetickou podobnosťou predmetných známk, čiže tieto známky napriek fonetickej podobnosti nemožno považovať za zameniteľné, a to ani v prípade, že by boli použité na rovnakých alebo podobných tovaroch.

Žalovaný - predsedníčka Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky ako druhostupňový správny orgán rozhodnutím z 29. júna 2007 č. MOZ

798214 II/92-2007, zamietol rozklad proti zhora označenému prvostupňovému rozhodnutiu a napadnuté rozhodnutie potvrdil, keď v konaní o rozklade neboli zistené dôvody, pre ktoré by bolo nutné napadnuté prvostupňové rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Pritom konštatoval, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie bolo výsledkom vecne správneho posúdenia a bolo vydané v súlade s právnou úpravou platnou v čase jeho vydania. V odôvodnení rozhodnutia sa podrobne vyporiadal s námietkami žalobcu a záverom uviedol, že na základe celkového posúdenia prihlasovaného označenia s namietanou ochrannou známkou podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade vizuálne a sémanticky sú porovnávané označenia odlišné do takej miery, že prevážia nad fonetickou podobnosťou predmetných označení, čiže ich nemožno považovať za zameniteľné. Aj možnosť vzniku mylnej predstavy o vzájomnej spojitosti medzi prihlasovaným označením a namietanou známkou je možné podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade vylúčiť, nakoľko slovný prvok „C.“, aj keď tvorí namietanú známkou, je používaný viacerými subjektmi.

Žalobou podanou v zákonom stanovenej lehote žalobca napadol rozhodnutie žalovaného domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci na nové konanie. Namietal, že napriek tvrdeniu žalovaného v rozhodnutí rozhodujúcou pre konštatovanie o zameniteľnosti ochrannej známky môže byť aj podobnosť len v jednom z vyššie uvedených aspektov a teda je potrebné skúmať všetky aspekty zameniteľnosti a stačí významná podobnosť len v jednom z nich, aby sa takto porovnávané označenia mohli považovať za zameniteľné. Poukázal pritom i na rozhodnutie Českého úradu priemyselného vlastníctva, ktorý v rozhodnutí č. 0-88879-94 uviedol, že ak obsahujú dve porovnávané označenia spoločný základný prvok, ktorý môže aj napriek pridaniu ďalšieho prvku viesť k zamene oboch označení v tom zmysle, že sa jedná o tovar toho istého výrobcu, sú takéto označenia zameniteľné. Žalobca v žalobe poukázal i na zhodnosť v grafickom vyjadrení ochranných známk. Uviedol, že všetky označenia prihlasovateľa teda K. S., síce obsahujú označenie písmena „K“ avšak toto označenie v námietkami napádanom označení je uvedené v takom prevedení, ktoré ho do značnej miery odlišuje od oboch medzinárodných ochranných známk prihlasovateľa, a preto nemožno hovoriť o tom, že ide o označenie typické pre prihlasovateľa. Okrem toho konštatoval, že prvok „K“ podlieha samostatnému vývoju, je z tohto pohľadu nestály a v tomto zmysle poukázal na iné konania a rozhodnutia žalovaného, kde bolo uvedené, že pri porovnaní zverejneného označenia a namietanej ochrannej známky z vizuálneho hľadiska bolo konštatované, že jedným z rozlišovacích prvkov zverejneného označenia by mohla byť jeho grafická úprava, avšak práve vzhľadom na skutočnosť, že grafické stvárnenie nezapísaného označenia prechádzalo určitými grafickými zmenami je zrejmé, že základným výrazovým prvkom nezapísaného označenia bol práve slovný prvok. Žalobca teda zdôraznil, že ak určité označenie tvoriace spolu s iným prvkom podlieha vývoju a je nestále, nemožno hovoriť o tom, že by bolo pre niekoho typické a dominantné.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu zamietol (§ 250j ods. 1 OSP).

Krajský súd svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 4 ods. 1 písm. a/, § 3a ods. 2 a § 40b ods. 3 zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 55/1997 Z. z.“ alebo „zákon o ochranných známkach“) nestotožniac sa s tvrdením žalobcu, že jeho slovná ochranná známka č. 175657 „C.“ je celá obsiahnutá v prihlasovanom označení, a preto môže u spotrebiteľa zanechať dojem, že porovnávané označenia sú od seba odvodené a patria do tej istej rodiny ochranných známok. Podľa názoru krajského súdu žalobcova ochranná známka v tvare „C.“ je obsiahnutá nielen v prihlasovanom označení, ale aj v množstve iných ochranných známok rôznych majiteľov, ktoré sú zapísané pre podobné tovary. Ide o sémantické vyjadrenie všeobecne uznávaného výrazového prvku, ktorého význam skutočne spočíva v zmysle klasický, dokonalý, osvedčený, typický a pod., pričom ide o pozitívne vymedzenie určitej vlastnosti, a preto sa často používa v ochranných známkach, čo má za následok, že sa stráca alebo oslabuje rozlišovacia spôsobilosť takejto značky. Krajský súd poukázal na to, že žalovaný v tomto smere predložil príklady na používanie takéhoto výrazu aj v súvislosti s existenciou iných ochranných známok rôznych iných majiteľov, napr. R., L., C. a iné.

Krajský súd ďalej dôvodil tým, že napádané a prihlasované označenie – medzinárodne zapísaná ochranná známka č. 798214 „K.“ je v skutočnosti kombinovaným označením, ktoré pozostáva tak zo slovného, ako aj z obrazového prvku „K.“. Namietaná ochranná známka je v tomto slova zmysle slovnou známkou, a preto možno prijať záver, že ide o vizuálnu odlišnosť prihlasovaného označenia a namietanej ochrannej známky. Práve iný obrazový prvok, ktorý je svojím spôsobom výraznejší ako slovný prvok „C.“, má zásadný vplyv na celkový vizuálny dojem. Jedná sa o grafické znázornenie štvorca alebo obdĺžnika, v ktorom je zakomponované písmeno „K“ taktiež vytvorené z geometrických obrazcov. Tento prvok je typický pre prihlasovateľa, to znamená, že má vysoký stupeň rozlišovacej spôsobilosti.

Krajský súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcu, že pre konštatovanie zameniteľnosti je postačujúca len významná podobnosť v jednom z viacerých kritérií, preto na základe hore uvedeného a na základe zásad použiteľných na daný problém by musela byť zameniteľnosť zdôvodnená aj ďalšími kritériami. Podľa jeho názoru práve tieto ďalšie kritériá podporujú tvrdenie nezameniteľnosti porovnávaného prihlasovaného označenia a namietanej ochrannej známky. Je tu len istá fonetická podobnosť, ktorá však netvorí dominantný prvok pre posúdenie zameniteľnosti. Pokiaľ žalobca poukazoval na obdobné postupy a rozhodnutia či už Českého úradu priemyselného vlastníctva alebo samotného žalovaného, krajský súd uviedol, že po porovnaní týchto prípadov z hľadiska ich obsahu i právnej totožnosti musel konštatovať, že nejde o také prípady, ktoré by spochybňovali záver napadnutého rozhodnutia z hľadiska jeho zákonnosti.

Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu boli v súlade so zákonom.

Náhradu trov konania žalobcovi nepriznal s poukazom na ustanovenie § 250k ods. 1 OSP.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, namietajúc, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli doposiaľ uplatnené.

Žalobca nesúhlasil s názorom krajského súdu o oslabenej rozlišovacej spôsobilosti namietanej známky. Podľa jeho názoru vo vedomí spotrebiteľskej verejnosti sa čoraz viac spája slovo „C.“ s kávovými výrobkami žalobcu z dôvodu dlhodobého používania označenia „C.“ na kávových výrobkoch žalobcu jednak na území Slovenskej republiky, ale aj na kávových výrobkoch žalobcu uvádzaných na trh v štátoch susediacich so Slovenskou republikou. Podľa žalobcu označenie „C.“ nadobudlo veľmi silnú rozlišovaciu spôsobilosť aj v dôsledku rozsiahleho a neustáleho používania. Ochranná známka žalobcu požíva na území Slovenskej republiky ochranu pre tovary triedy 29, 30, 32 Medzinárodného triedenia tovarov a služieb od 6. novembra 1991. Za tento čas sa namietaná známka dostala do povedomia širokej verejnosti a postupne sa aj v Slovenskej republike udomácňuje spájanie pojmu „C.“ s kávou N.. Žalobca uviedol, že sa vždy bránil voči prípadnému poskytnutiu ochrany označeniu, ktoré obsahuje prvok „C.“ v spojitosti s kávovými produktmi a v minulosti dosiahol viacero dohôd s porušovateľmi jeho práva vo vzťahu k tomuto označeniu a v zmysle ustanovenia § 205a ods. 1 písm. d/ OSP predložili fotokópie dohôd.

Ďalej žalobca namietal, že slovo „klasik“ nemá ten istý význam ako slovo „klasický“, teda že obe slová sú sémanticky odlišné. Slovo „C.“ nie je podľa jeho názoru typickým pre kávové a podobné výrobky, ako je tomu napríklad v prípade slova „chutná“, „bežná“, „výborná“, a pod., ktoré sa v prípade kávových výrobkov bežne používajú. Podľa žalobcu obrazový prvok v ochrannej známke pozostáva z viacerých častí (z viacerých geometrických útvarov v tvare štvorca, obdĺžnika a trojuholníka), čo môže u priemerného spotrebiteľa vyvolať dojem určitej zložitosti znázornenia označenia. Práve z dôvodu zložitosti obrazového prvku v ochrannej známke priemerní spotrebiteľia si s väčšími ťažkosťami zapamätajú obrazový prvok nachádzajúci sa v ochrannej známke a priemerní spotrebiteľia budú spájať ochrannú známku len s ľahšie zapamätateľným slovom „C.“ ako dominantnej súčasťou ochrannej známky.

Žalobca má i za to, že slovo „C.“ je hlavným prvkom ochrannej známky, ktoré je jej jediným rozlišovacím prvkom, a tým pádom dominantnou časťou ochrannej známky.

Žalobca dal do pozornosti odvolacieho súdu rozhodnutie Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu, v konaní o námietkach zo dňa 19. septembra 2006 č. B 577 140 vo veci Cadbury Limited proti Van Houten GmbH & Co. KG a rozhodnutie Európskeho súdneho dvora v konaní C 120/04 Medion AG vs. Thomson multimedia Sales Germany & Austria GmbH, nakoľko krajský súd podľa neho uvedené rozhodnutia nebral pri svojom rozhodovaní do úvahy.

Žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že rozhodnutie žalovaného sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril. Vo vzťahu k posúdeniu zameniteľnosti uviedol, že v správnom konaní na oboch stupňoch preskúmal zameniteľnosť porovnávaných označení komplexne zo všetkých hľadísk a s ohľadom

na celkový dojem v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 55/1997 Z. z. v súčinnosti s ustanovením § 3a ods. 2 citovaného zákona. Kritériá hodnotenia zameniteľnosti označení alebo ochranných známk sú najmä celkový dojem, jednotlivé vizuálne, fonetické a sémantické podobnosti a odlišnosti, relevantná verejnosť a charakter tovarov a služieb. Žalovaný uviedol, že namietaná ochranná známka má nižšiu rozlišovaciu spôsobilosť vzhľadom na časté používanie uvedeného slova v ochranných známkach rôznych majiteľov. Podľa žalovaného obrazový prvok prihlasovaného označenia, ktorý je svojím spôsobom výraznejší ako slovný prvok „C.“ má zásadný vplyv na celkový vizuálny dojem.

Zároveň zdôraznil, že v posudzovanom prípade je prihlasované označenie kombinované a namietaná ochranná známka je slovná. Hoci slovný prvok prihlasovaného označenia „C.“ je rovnaký ako jediný prvok namietanej ochrannej známky, nemá táto skutočnosť významný vplyv pri komplexnom porovnaní označení. Dôvodom je nielen skutočnosť, že prvok „C.“ možno vo vzťahu k potravinám vnímať ako prvok s nižšou rozlišovacou spôsobilosťou, ale aj skutočnosť, že prihlasované označenie obsahuje aj ďalšie prvky, ktoré ho z vizuálnej stránky posúvajú do odlišnej roviny ako namietanú slovnú ochrannú známku – konkrétne ide o grafický prvok znázorňujúci písmeno „K“, ktorý má postavenie prvku dominantného a identifikujúceho prihlasovateľa a tmavý obdĺžnik, v ktorom je v strede umiestnený grafický prvok „K“ a pod ním slovný prvok „C.“. Pri pohľade na prihlasované označenie nie je podľa žalovaného sporné, že grafický prvok „K“ upúta pozornosť spotrebiteľa viac ako slovný prvok „C.“, najmä s ohľadom na svoju veľkosť a kontrast bieleho štvorca s tmavým pozadím. Navyše grafický prvok znázorňujúci písmeno „K“ je súčasťou viacerých ochranných známk prihlasovateľa, vyjadruje začiatkové písmeno jeho obchodného mena a spotrebiteľovi je známy z predajní a reklamných materiálov prihlasovateľa. Žalovaný uviedol, že nesúhlasí s tvrdením, že pre konštatovanie zameniteľnosti postačuje len významná podobnosť v jednom z kritérií, pretože v zmysle vyššie uvedených zásad posudzovania zameniteľnosti musí byť takáto podobnosť zdôvodnená aj ďalšími kritériami.

Žalovaný uviedol, že má za to, že spotrebiteľia vnímajú slovo „C.“, a to aj v rôznych modifikáciách alebo jazykových mutáciách vo vzťahu k tovarom ako sú potraviny skôr ako prvok popisný (ktorý v nich evokuje niečo osvedčené, overené, vyskúšané, s určitou nemennou kvalitou) a nie ako prvok fantazijný, príp. prvok bez významu.

Vzhľadom na uvedené napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za správny a navrhol, aby odvolací súd predmetný rozsudok potvrdil a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP a § 214 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a zistil, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických

osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Podľa § 1 ods. 1 zákona o ochranných známkach ochranná známka je akékoľvek označenie, ktoré možno graficky znázorniť a ktoré tvoria najmä slová vrátane osobných mien, písmená, číslice, kresby, tvar výrobku alebo jeho obal, prípadne ich vzájomné kombinácie spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jednej osoby od tovarov alebo služieb inej osoby, zapísané do registra ochranných známk.

Podľa § 3a ods. 2 zákona o ochranných známkach za zameniteľné sa považujú označenia alebo ochranné známky a za podobné sa považujú tovary alebo služby, ak taká zameniteľnosť alebo podobnosť vyvoláva nebezpečenstvo zámieny označení alebo ochranných známk, alebo tovarov, alebo služieb pochádzajúcich od rôznych osôb, alebo nebezpečenstvo vzniku mylnej predstavy o vzájomnej spojitosti s označením alebo s ochrannou známkou so skorším právom prednosti vo vedomí spotrebiteľskej verejnosti.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona o ochranných známkach za ochrannú známku nemožno uznať označenie, o ktorom Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky na základe námietok uplatnených podľa § 9 zistí, že je zhodné s ochrannou známkou so skorším právom prednosti, ak je táto ochranná známka zapísaná pre podobné tovary alebo služby alebo zameniteľná s ochrannou známkou, ak je táto ochranná známka zapísaná pre rovnaké alebo podobné tovary alebo služby.

Podľa § 40b ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré boli účastníkmi predložené alebo navrhnuté.

V zmysle citovaných zákonných ustanovení sa za zameniteľné považujú označenia alebo ochranné známky, ak takáto zameniteľnosť môže vo vedomí spotrebiteľskej verejnosti vyvolať nebezpečenstvo zámieny označenia alebo ochranných známk pochádzajúcich od rôznych subjektov alebo nebezpečenstvo vzniku mylnej predstavy o vzájomnej spojitosti s označením alebo ochrannou známkou so skorším právom prednosti. Pri posudzovaní zameniteľnosti označenia ochranných známk je predmetom hodnotenia jednak celkový dojem, ktorý označenie u spotrebiteľa môže vyvolať a ďalej jeho jednotlivé vizuálne, fonetické a sémantické podobnosti s ohľadom na prípadné farebné prevedenie, grafické usporiadanie, ako aj s ohľadom na dominantné prvky, pričom označenie alebo ochranné známky sa vždy porovnávajú v takej podobe, v akej sú prihlásené, resp.

zapísané v registri ochranných známkov. Z hľadiska vyvolávania celkového dojmu u spotrebiteľskej verejnosti a vzniku mylnej predstavy je treba uviesť, že tieto vznikajú v zásade vtedy, ak majú označenia alebo ochranné známky rovnaký alebo podobný motív, teda že obsahujú zhodný alebo podobný prvok, grafickú úpravu alebo farebné prevedenie.

Zmyslom a účelom ochranných známkov je tak rozlíšenie výrobkov a služieb rôznych výrobcov, resp. poskytovateľov, pričom zameniteľnosť nespočíva len v možnosti zámeny jedného konkrétneho výrobku (služby) za iný, ale i v zameniteľnosti výrobcov (poskytovateľov) výrobkov (služieb) rovnakého druhu. Zameniteľnosť je nutné skúmať vždy z niekoľkých hľadísk, a to predovšetkým vizuálneho, fonetického a významového. Základným a rozhodujúcim kritériom pre posudzovanie zameniteľnosti známkov označujúcich zhodné alebo podobné výrobky či služby je vždy hľadisko bežného spotrebiteľa, teda posúdenie, či známky sú natoľko odlišné (distinktivné), že nemôžu u bežného spotrebiteľa vyvolať možnosť zámeny a v tomto smere ho uviesť do omylu. Skúmanie podobnosti nemôže byť pritom založené len na formálnom porovnaní jednotlivých prvkov, ale musí sa zakladať na porovnaní známkových motívov stretávajúcich sa označení (pozri bližšie aj rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky zo dňa 23. júla 2008, č. k. 4 As 90/2006-123, www.nssoud.cz).

Z obsahu predloženého spisového materiálu je nesporne preukázané, že žalobcom namietaná ochranná známka č. 798214 „K.“ prihlasovateľa K. N., bola zverejnená vo vestníku Medzinárodného úradu svetovej organizácie duševného vlastníctva 1. mája 2003 s právom prednosti od 21. októbra 2002 pre tovary v rôznych triedach a medzi inými i v triedach 29, 30, 32 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Slovná ochranná známka č. 175657 „C.“ majiteľa S. - žalobcu je zapísaná a platná v Slovenskej republike s právom prednosti od 6. novembra 1991 pre tovary v triedach 29, 30, 32 toho istého medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

V súlade so závermi prvostupňového súdu i odvolací súd mal z predloženého spisového materiálu za to, že skutkový stav bol správnym orgánom náležite zistený a správne právne posúdený. Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný vo veci rozhodol v súlade s vyššie uvedenými kritériami. Ani podľa odvolacieho súdu prihlasované označenie nie je na základe vykonaného komplexného zhodnotenia možno považovať za zameniteľné s namietanou ochrannou známkou. V danom prípade ide o jednoznačnú odlišnosť - vizuálnu aj sémantickú. Namietaná ochranná známka je zapísaná v registri ochranných známkov iba ako slovná známka s jedným slovom „C.“. Prihlasovaná známka ako kombinovaná sa skladá zo slovného ako aj obrazového prvku „K.“. Z hľadiska kritérií pre posúdenie zameniteľnosti je rozhodujúci obrazový prvok (grafické znázornenie štvorca alebo obdĺžnika, v ktorom je zakomponované písmeno „K“ taktiež vytvorené z geometrických obrazcov), ktorý je svojím spôsobom výraznejší ako slovný prvok „C.“ a má zásadný vplyv na celkový vizuálny dojem. Pri posudzovaní zameniteľnosti z hľadiska fonetickej podobnosti prvostupňovým orgánom žalovaného bola konštatovaná istá miera

fonetickej podobnosti, ktorá však aj podľa názoru súdu sama o sebe nemôže vyvolať nebezpečenstvo zámieny v označení, ani vzniku mylnej predstavy vo vzájomnej spojitosti predmetných označení vo vedomí spotrebiteľskej verejnosti. Pri celkovom hodnotení zameniteľnosti uvedená fonetická podobnosť ani podľa názoru súdu netvorí dominantný prvok pre posúdenie zameniteľnosti a ani nevytvára relevantný dojem podobnosti označení.

Odvolačný súd zároveň konštatuje, že vyššie uvedené rozhodnutia Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu a Európskeho súdneho dvora nie je možné uplatniť pre posudzovaný prípad vzhľadom na odlišný skutkový a právny stav. Podľa rozsudku Európskeho súdneho dvora zo dňa 6. októbra 2005, *Medion AG v. Thomson multimedia Sales Germany & Austria GmbH*, C-120/04 nebezpečenstvo zámieny môže u verejnosti v prípade totožnosti výrobkov alebo služieb existovať, akonáhle je sporné označenie tvorené tým, že sú vedľa seba postavené jednak názov spoločnosti tretej osoby a jednak zapísaná ochranná známka majúca bežnú rozlišovaciu spôsobilosť, a táto ochranná známka, bez toho aby sama o sebe vytvárala celkový dojem zloženého označenia, si v ňom zachováva nezávislú rozlišovaciu rolu. V danom prípade však navrhovateľova ochranná známka v ochrannej známke prihlasovanej svoju nezávislú rolu neodrží, nakoľko ako správne konštatoval žalovaný v prihlásenej ochrannej známke, slovný prvok „C.“ pôsobí ako druhové označenie výrobkov poskytovaných osobou zúčastnenou na konaní v tom zmysle, že sa jedná o výrobky klasickej či štandardnej úrovne.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd zhodne s názorom prvostupňového súdu dospel k záveru, že prihlasované označenie nie je s namietanou ochrannou známkou zameniteľné, a preto môže byť zapísané v registri aj na podobné alebo zhodné tovary. K tomu, aby žalobca mohol byť v danom prípade úspešný, musela by byť súčasne splnená podmienka zameniteľnosti, aj podmienka zhodnosti alebo podobnosti tovarov, čo však v danom prípade zistené ani preukázané nebolo.

Vzhľadom na to, že žalobca v odvolaní neuviedol také skutočnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ani také námietky, s ktorými by sa krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nebol podrobne vypořiadal, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 OSP s poukazom na 250ja ods. 3 veta druhá OSP potvrdil.

Odvolačný súd ešte poznamenáva, že v danom prípade sa neuplatní postup podľa ustanovenia § 250 ods. 1 druhá veta OSP účinného od 15. októbra 2008, nakoľko, keďže nedošlo k zrušeniu správneho rozhodnutia, práva a povinnosti účastníka správneho konania (prihlasovateľa K. W) neboli rozhodnutím súdu dotknuté.

O náhrade trov konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v súlade s ustanovením § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP a náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal, nakoľko žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovaný náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 veta prvá OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 1. apríla 2009

JUDr. Jana B a r i c o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth